

Det synes jeg ikke vi skal. Vi skal tværtimod selvstændigt formulere, hvad det er Danmark vil, hvad det er for en dagsorden, vi ønsker os i 1996, og så se, i hvor vid udstrækning det kan lykkes at få denne gennemført. Jeg synes altså, vi skal prøve at distancere os en anelse fra, hvad de øvrige lande siger; vi skal prøve at formulere, hvad det er, Danmark vil på regeringskonferencen, og hvad det er, vi ønsker af det europæiske samarbejde.

Debatten i dag har også kørt meget på de såkaldte fire undtagelser. Jeg var heroppe tidligere og lagde bestemt ikke op til, at vi skulle diskutere selve undtagelserne, for det er jo en lang debat, som har kørt i Danmark i ganske lang tid, men jeg vil godt angribe en enkelt bemærkning. Fru Charlotte Antonsen sagde, at nu har vi haft undtagelserne i trekvart år, men hvad glæde har vi haft af dem? Jamen det er jo ikke det, det handler om, for en del af undtagelserne træder jo først i kraft fra 1996, ifald de øvrige lande ønsker at gå videre på disse områder. Indtil da har vi jo ingen undtagelser! Vi kan sige, at der er nogle erklæringer, som gør, at hvis man i 1996 i henhold til Maastricht-Traktaten ønsker at gå videre på nogle områder, så har Danmark sagt, at vi ikke ønsker at følge med, medmindre vi tager en ny stillingtagen. Så man kan ikke sige, at vi har haft undtagelser i trekvart år og så evaluere dem på baggrund af det; det virker ikke seriøst.

Fremskridtspartiet forstår den bekymring, som vi tror ligger til grund for den forespørgsel, Enhedslisten har rejst i dag, nemlig bekymringen for, om vi nu også får inddraget befolkningen i det projekt, der hedder udarbejdelse af et dansk memorandum forud for regeringskonferencen.

På trods af den historie eller måske netop på grund af den historie, der har været i de sidste par år, hvor det har vist sig, at der har været et stort skel mellem, hvad Folketinget har gjort på EU-området, og hvad befolkningen har ønsket, er spørgsmålet, hvordan vi sikrer, at vi får en anden situation denne gang, hvor borgerne, hvor hele befolkningen inddrages.

Men dér vil jeg sige til Enhedslisten, at vi ikke skal tro, at vi skaber en debat ved at trykke på en knap. Jeg synes, Enhedslisten har lagt en anelse op til, at vi her i Folketinget skal sige, at nu afsætter vi 25 mio. kr., og så har vi offentlig debat. Så forløber den til et eller andet tidspunkt, hvorefter regeringen sætter sig ned sammen med nogle partier – forhåbentlig også

Fremskridtspartiet – og på baggrund af den offentlige debat, vi havde i perioden fra den og den dato, debatterer, hvad vi skal på regeringskonferencen, og hvordan det danske memorandum skal se ud.

Men det er ikke sådan, det fungerer. Som det har været nævnt tidligere her fra talerstolen, så er den offentlige debat – gudskelov da – i gang, og den skal køre hele tiden. Men spørgsmålet er, og det er det, jeg forstår ligger til grund for forespørgslen, og som jeg tror er oprigtigt ment, hvordan vi får inddraget hele befolkningen i bestræbelserne på at lave det danske memorandum.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det gør vi hverken ved at afsætte 25 mio. kr. til en debat, det gør vi heller ikke ved, at Folketinget siger, at nu er det vigtigt, at vi tager rundt på turneer og diskuterer på møder og så videre.

Nej, det gør vi ved, at vi simpelt hen siger, at det danske memorandum skal ud til en vejledende folkeafstemning, inden det afleveres til de øvrige medlemslande, og inden det afleveres som det danske bidrag. Så kan det nemlig sikres, at der – nede ved Brugsen, nede ved køledisken og så videre – diskuteres EU-politik som aldrig før. Dér diskuteres det, om det danske memorandum er godt eller skidt.

Jeg tror faktisk, at havde det danske memorandum forud for regeringskonferencen om Maastricht-Traktaten været ude til en vejledende folkeafstemning, så var det faldet. Og så tror jeg, at vi kunne have undgået den situation, vi efterfølgende kom i, hvor man altså havde et flertal i den danske befolkning imod dét, som Folketinget havde vedtaget.

Derfor skal jeg sige, at dette er Fremskridtspartiets bidrag, et forslag til, hvordan man for alvor kan få engageret hele befolkningen i bestræbelserne på at udarbejde det memorandum, der skal ligge til grund for regeringskonferencen.

Så lige til De Konservative, hvor jeg har skrevet ned, at De Konservative heroppefra har udtalt, at man ønsker at diskutere på europæiske præmisser. Dér vil jeg sige, at Fremskridtspartiets holdning til diskussionen frem til 1996 er anderledes. Vi ønsker at diskutere på danske præmisser. Vi ønsker at tage udgangspunkt i, hvad den danske befolkning ønsker og mener, og det mener jeg vi gør ved at tage udgangspunkt i danske og ikke europæiske præmisser. Dér føler jeg, at man i stedet for tager mere hensyn til, hvad regeringerne i de andre lande mener, end hvad den danske befolkning mener.